

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. arch. M. D.**, bývajúceho v B., zastúpeného Mgr. M. B., advokátkou v B., proti žalovaným **1/ M. č. B. – N. M.**, J. č. X, B., **2/ H. m. S. r. B.**, P. n. č. X, B., **o nahradenie vôle uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva k bytu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 7 C 170/2000, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. mája 2009 sp.zn. 10 Co 94/08, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III (v poradí druhým) rozsudkom z 12. mája 2008 č.k. 7 C 170/2000-479 zamietol žalobcovu žalobu, ktorou sa žalobca v konečnom dôsledku (po pripustení zmeny žalobného petitu) domáhal nahradenia prejavu vôle žalovaných 1/ a 2/ tak, že žalovaní ako prevádzajúci – žalovaný 2/ v postavení vlastníka a žalovaný 1/ v postavení správcu – uzatvárajú so žalobcom ako nadobúdateľom zmluvu o prevode vlastníctva bytu a zriadení vecného bremena, ktorou žalovaní prevádzajú a nadobúdateľ nadobúda vlastníctvo bytu číslo X., nachádzajúceho sa vo vchode B. na X. poschodí bytového domu súpisné číslo X. na ulici B. v celosti spolu so spoluvlastníckym podielom o veľkosti X. na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom o veľkosti X. na pozemkoch, na ktorých je bytový dom postavený – parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území N. a zapísané Správou katastra p. H. m. S. r. B. na liste

vlastníctva č. X., za kúpnu cenu 15 860,-- Sk, v znení zmluvy o prevode vlastníctva bytu, zriadení záložného práva a zriadení vecného bremena zo dňa 7. apríla 2008, ktorá tvorí prílohu rozsudku a je neoddeliteľnou súčasťou výroku rozsudku. Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca nespĺňal základný predpoklad, aby došlo k prevodu vlastníckeho práva na jeho osobu (podľa zákona č. 182/1993 Z.z. v platnom znení), a to nahradením vôle súdnym rozhodnutím, keď v čase rozhodovania súdu mu už neprináležal nájomný vzťah k spornému bytu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešným žalovaným žiadne trovy nevznikli.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 20. mája 2009 sp. zn. 10 Co 94/08 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. V odôvodnení rozsudku sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie s tým, že ponechal na úvahu dovolacieho súdu aj zrušenie prvostupňového rozsudku z tých istých dôvodov, t.j., že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) v rozhodujúcej otázke platnosti, resp. neplatnosti výpovede z nájmu bytu, keď žalovaný 1/ v priebehu konania nepreukázal, že výpoveď z nájmu žalobcovi skutočne doručil. Okrem toho obom súdom nižšieho stupňa vytkol, že neprihliadli na prietahy v súdnom konaní, ktoré žalovanému 1/ umožnili šikanózný výkon práv a znížili ochranu žalobcu, a rovnako odvolací súd nezobral do úvahy nesplnenie výchovnej funkcie súdu – žalobca nebol v konaní dostatočne poučený o právnych následkoch späťvzatia návrhu na začatie konania o určenie neplatnosti výpovede z nájmu, v dôsledku ktorých skutočností žalobcovi postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Žalovaný 1/ vo vyjadrení navrhol dovolanie odmietnuť, žalovaný 2/ sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí

však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Nie je pritom rozhodujúce, či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v odvolacom konaní alebo v konaní pred súdom prvého stupňa. Zo spisu však nevyplýva, že by súdy v prípade žalobcu nerešpektovali niektoré z jeho procesných práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalobcu, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. treba uviesť, že pried'ahmi v súdnom konaní je síce dotknuté právo účastníka, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných pried'ahov, avšak porušenie tohto práva nemožno bez ďalšieho považovať za dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Pokiaľ ide o druhé tvrdenie žalobcu, že nebol v konaní dostatočne poučený o právnych následkoch späťvzatia návrhu na začatie konania o určenie neplatnosti výpovede z nájmu, v dôsledku čoho mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, toto tvrdenie dovolateľa je v preskúmvanej veci bezpredmetné. O neplatnosť výpovede nájmu sporného bytu bolo na Okresnom súde Bratislava III vedené samostatné konanie, ktoré bolo právoplatne skončené jeho zastavením, o ktorom po účinnom späťvzatí návrhu na jeho začatie rozhodol označený okresný súd uznesením zo 4. júna 2007 č.k. 43 C 31/05-101. V súvislosti s námietkou žalobcu v dovolaní, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samotné nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je totiž v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalovaným, ktorým by podľa výsledku konania vzniklo právo na náhradu trov tohto konania, žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová